Incipit rationale diuinoꝝ officiorum guilhelmi minatensis eccl'ie episcopi.

Quecunqz in ecclesia sticis officijs rebꝰ ac ornamētis consistunt/ diuinis plena sunt signis atqz misterijs. ac singl'a celesti sunt dulcedine redundātia. si tñ diligentez habeant inspectorē. qui norit mel de petra sugere oleumqz de durissimo saxo. qs tamē nouit ordinē celi ⁊ rōnes ipsius ponet in terra. Scrutator quippe maiestatis opprimet a gl'ia. Siquidē puteus altꝰ est. ⁊ in quo aquā hauriā nō habeo nisi porrigat ille qui dat omnibꝰ affluenter et nō improperat vt intermediū montiū transeuntē hauriā aquā in gaudio de fontibꝰ saluatoris. Licet igit nō oīm que a maioribꝰ tradita sunt ratō reddi possit. qꝛ tñ qd̄ ī his rōe caret extirpādū est. idcirco ego guilhelmus sancte minatensis eccl'ie sola dei patientia dictꝰ episcopꝰ pulsans pulsabo ad ostiuz si forte clauis dauid aperire dignet vt me ītroducat rex in cellaz vinariā. in q̄ mihi supernū demonstret exemplar qd̄ moysi fuit in monte mōstratū. quatenꝰ de singulis q̄ in eccl'iasticis officijs rebꝰ ac ornamētis ꝯsistunt. q̄d significent ⁊ figurent. eo valeā reuelāte clare ⁊ apte disserere. ⁊ rōes ponere. q̄ linguas infantiū facit disertas. cuiꝰ spūs vbi vult spirat diuidēs singulis ꝓut vult. ad laudem et gl'iam trinitatis. Sane hic sacr̄menta ꝓ signis accipimꝰ seu figuris. q̄ siq̄dem figure nō sunt virtutes. sed virtutum signa. quibꝰ tanq̄ scripturis vtētes docent. Signoꝝ aūt alia sunt naturalia. alia positiua. de quo ⁊ q̄d sit sacramētuz dicet in q̄rta pte sub. vij. ꝑticula canonis sup v̄bo misteriū fidei. Sacerdotes igit ⁊ prelati eccl'ie quibꝰ datū est nosse misteria ꝓut in luca habet. ⁊ sacramentoruz portitores. ⁊ dispensatores existūt sacramenta intelligere ⁊ virtutibꝰ q̄ ꝑ illa significant fulgere debent vt ex eoꝝ luce ceteri simil'r illuminent. alioquin ceci sunt ⁊ duces cecoꝝ iuxta illud ꝓphe ticum. Obscurent oculi eoꝝ ne videāt. Sed (prohdolor) ipsi hodie vt plurimum de his q̄ vsu quotidiano in ecclesiasticis ꝯtractant rebꝰ ⁊ ꝓferūt officijs quid significēt ⁊ q̄re instituta sunt modicū apprehendūt adeo vt impletū esse ad lrām illud ꝓpheticū videat. Sic populus sic sacerdos. Esa. xxiiij. Ferētes siquidē panes ꝓpositōnis ad mensam dn̄i atqz misteria (q̄ neqz ītelligūt neqz vident) tm̄ inde nimiꝝ iusto dei iudicō habituri q̄ntū et iumēta panes ad vsū portantia alioꝝ. de q̄ ignorātia rationez reddituri sunt in die vindicte ⁊ ire. q̄n quidē cedri ꝑadisi tremebūt. quid g̊ faciet virga deserti. eis eni ꝑ ꝓphetam d̄r. ipsi v̄o nō cognouerūt vias meas q̄bus iuraui in ira mea si introibūt in req̄em meaz. Siq̄dem liberaliū atqz q̄rūlibet artiuz ꝓfessores nude forte atqz incolorate in illis plerumqz ꝯtenta. satagunt causis et rōnibꝰ vestire. fulcire atqz colorare. pictores q̄z ac quilibet mechanici seu opifices in quibuslibet opeꝝ suoꝝ varietatibꝰ studēt verisil'es rōnes ⁊ causas ⁊ reddere et in ꝓmptu habere. Sz et s̄m ipsas mūdanas leges turpe ē patricio et causas tractanti ignorare ius in q̊ versat. Uez licet sacerdotibꝰ sciencia sit valde necessaria ad doctrinā. non est tñ simplicibꝰ sacerdotibꝰ etiā a scolasticis detrahēdū iuxta illō. Dijs nō detrahes. Un̄ s̄m aug. Non irridebunt si forte aduerterint aliq̄s antistites et ministros eccl'ie vel cū barbarismis et soleocismis deū inuocare vl' eadem verba q̄ ꝓnunciāt nō intelligere. ꝑturbataqz distinguere. nō quia talia corrigenda nō sint sz qꝛ sunt pie a scientibꝰ toleranda. Que aūt sacerdotes scire debeāt ī scd̄a pte sub tractatu d̄ sacerdote dicet. Porro nō videt ꝙ ea q̄ in eccl'iasticis fiūt rebus atqz officijs figural'r fiant. tū quia

1518.